

Politika: 29. Je král Karel křesťan?

Politika

Je král Karel křesťan?

Politika

Britská imperiální koruna

Je král Karel křesťan?

Bývalý princ Charles se automaticky stal králem poté, co jeho matka, královna Alžběta II. 8. září 2022 zemřela. A nyní, 6. května, proběhla ve Westminsterském opatství jeho oficiální korunovace. Kniha Dudleyho Delfse *The Faith of Queen Elizabeth** (Víra královny Alžběty) užitečně objasnila královninu zbožnou víru, ale co její syn? Je král Karel III. křesťan?

Král Karel a anglikánská víra

Ve svém [prvním projevu ve Spojeném království](#) po smrti své matky potvrdil král Karel III. svou odpovědnost vůči anglikánské církvi, v níž je „*moje vlastní víra tak hluboce zakořeněna*“. Podle jedné zprávy ([„King Charles III and Securing the True Protestant Religion“](#)) byla po královnině smrti

jednou z prvních přísah, které král Karel složil, přísaha ve prospěch ochrany skotské církve:

„Já, Karel III., z Boží milosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a mých dalších království a území, král, obránce víry, věrně slibuji a přísahám, že budu neporušitelně udržovat a zachovávat uspořádání pravého protestantského náboženství, jak bylo zavedeno zákony vydanými ve Skotsku při prosazování nároku na právo, a zejména zákonem nazvaným ‚Zákon o zajištění protestantského náboženství a presbyteriánské církevní vlády‘ a zákony přijatými v parlamentu obou království za účelem sjednocení obou království, spolu s vládou, bohoslužbou, kázní, právy a výsadami skotské církve. K tomu mi dopomáhej Bůh.“

Je příznačné, že jako král Spojeného království nese titul „Defender of the Faith“ („obránce víry“). Je také nejvyšším správcem anglikánské církve.

Někdo by si tuto přísahu mohl vykládat jen jako papouškování náboženských formalit. Z přísahy však můžeme poznat, že Karel je oddán protestantské víře a anglikánské církvi.

Protestantská korunovace

Karlova korunovace probíhala dle korunovace jeho matky Alžběty v roce 1953, přísaha, kterou musel král složit ve Westminsterském opatství, zní takto:

Arcibiskup: *„Budete v rámci svých možností zachovávat Boží zákony a pravdivé vyznání evangelia? Budete v rámci svých možností zachovávat ve Spojeném království zákonem stanovené protestantské reformované náboženství? Budete neporušeně udržovat a zachovávat uspořádání anglikánské církve a její učení, bohoslužbu, kázeň a vládu, jak byly v Anglii zákonem stanoveny? A zachováte biskupům a duchovenstvu Anglie a tamním sborům, které jim byly svěřeny, všechna práva a výsady, které jim nebo některým z nich podle zákona náleží?“* (o korunovaci si přečtěte [zde](#)).

Na to král odpověděl: „To vše slibuji, že udělám.“

Pak povstal, přistoupil k oltáři, složil slavnostní přísahu před všemi svědky a položil pravou ruku na velkou Bibli, aby řekl:

„To, co jsem zde předtím slíbil, splním a dodržím. K tomu mi dopomáhej Bůh.“

Poté Bibli políbil a přísahu podepsal.

Osobní víra?

Pokud jde o skutky, které by mohly vyplývat z víry, Karel se přimlouvá za pronásledované křesťany a podporuje katolickou charitativní organizaci „Pomoc církvi v nouzi“ (Edward Pentin, [„The Religion of King Charles III“](#)).

V témže zdroji bývalý královnin kaplan naznačuje, že se Karel „*teprve nedávno přihlásil k anglikánství*“. Karlův zájem o jiná náboženství, jako je katolicismus, východní pravoslaví a islám, může být „*spíše diplomatický než osobní*“.

Charles v roce 1994 řekl svému životopisci Jonathanu Dimblebymu ([The Prince of Wales: A Biography](#)), že by dal přednost titulu „obhájce víry“ před „obhájcem jedné víry“, aby tak byl vstřícný k vírám jiných lidí. ([„The Christian Faith of King Charles III“](#)).

Charles jako princ nebyl bez [morálního selhání](#); někteří poukazují na jeho mimomanželský poměr z 90. let, kdy se rozvedl s princeznou Dianou.

Nic z toho však nedokazuje ani nevyvrací, že král Charles dnes zbožně a osobně věří v Ježíše Krista jako Pána. Nevíme, co se odehrává v srdcích jednotlivců. Někteří evangelikálové by možná chtěli vědět, zda je král Charles „znovuzrozený“. Dá se však očekávat, že by anglikán z Anglikánské církve, jako je Karel, chápal pojem „znovuzrozený“ stejně jako evangelikál? Hodně záleží na tom, jak si kdo vykládá 3. kapitulu Janova evangelia.

Přesto, kdyby se krále Karla někdo zeptal, zda je křesťanem, nepochybně by odpověděl, že ano.

Biblické modely pro krále

Co říká Písmo o tom, jak by měl král vládnout? Starý zákon ukazuje mnoho příkladů králů, kteří se obrátili zády k Bohu, ať už to byl Saul, Šalomoun, každý král od Jeroboáma v severním Izraeli a mnoho králů z jižního Izraele. Existují však i příklady spravedlivých králů – například David, Aza, Ezechiáš a Joziáš, i když i tito králové měli své osobní chyby (viz 1-2 Samuelovy, 1-2 Královské, 1-2 Paralipomenon).

Dokonalé království

Dokonalý král a království je samozřejmě vyhrazeno Bohu (Žalm 95,3; Izajáš 6,5; 33,22; Zachariáš 14,9) a Ježíši jako Mesiáši (Řím 15,12; 1 Tim 6,15; Zjevení 17,14). Proroci očekávali království, v němž bude Mesiáš vládnout jako král v míru, moudrosti, rovnosti a spravedlnosti a dojde ke smíření s národy a Izraelem, které budou společně uctívat Hospodina (Iz 9,2-7; 11,1-12,6; Jer 33,14-16; Ez 34,22-31; Mich 5,2-5). Podle Pavla bude Ježíš Mesiáš nakonec vládnout celému světu (kosmu), až se vrátí (1 Kor 15,20-28).

Vlastnosti královské moci

Podle Elwella a Comforta: „*Vlastnosti Božího kralování byly moc, sláva, věrnost, moudrost, starost, služba, delegování moci na člověka, požehnání a ochrana, spravedlivá vláda, soud, ospravedlnění a osvobození.*

Izraelské kralování se od Božího nemělo lišit. Jejich rozmanité a někdy složité zákony učily Izrael

rozišovat mezi tím, co je svaté a obyčejné, čisté a nečisté, mezi cestami Božími a cestami národů. Boží cesty posilovaly lásku, věrnost, spravedlnost, mír, harmonii, službu, zájem o druhé, moudrý život, obranu potřebných a soud nad viníky.

Cesty světských království až příliš často podporovaly sobectví, anarchii, despotismus a neúctu ke spravedlnosti“ (Walter A. Elwell a Philip Wesley Comfort, „King“, v [Tyndale Bible Dictionary](#) 2001:774).

Starověký Izrael byl ovšem teokratickou společností a mesiášské království neodráží současná království tohoto světa. Nicméně ctnostné vlastnosti, jako je věrnost, mír, spravedlnost, moudrost, láska a služba, jsou nadčasové, stejně jako úcta k Bohu ve víře a chování. To by měly být některé ze znaků každé dobré vlády, včetně vlády krále Karla.**

B. J. Oropeza

Poznámky:

* Odkaz na knihu *The Faith of Queen Elizabeth* najdete [zde](#).

** Můžeme předpokládat, že Karel má jako král mnohem větší šanci na dobrou pověst než jeho předchozí jmenovci. Karel I. (1629-49) byl popraven za velezradu (i když obvinění skutečně záleží na tom, zda se člověk stavěl spíše za Commonwealth než za monarchii). Karel II (1660-85), ačkoli byl oblíbeným králem, měl nejméně 13 milenek a řadu nemanželských dětí. Když zemřel, neměl legitimního dědice, a tak trůn připadl jeho bratru Jakubovi (viz [“Kings and Queens of England and Britain”](#) „Králové a královny Anglie a Británie“).

B. J. Oropeza

B. J. Oropeza je profesorem biblických a náboženských studií na Azusa Pacific University and Seminary (Azusa, Kalifornie). Mezi jeho četné publikace patří *Perspectives on Paul: Five Views* (Baker Academic), *Churches Under Siege of Persecution and Assimilation* (Cascade) a *The Gospel According to Superheroes: Religion and Popular Culture* (Peter Lang). Můžete ho sledovat na Twitteru: [@bjoropeza1](#) Více informací o autorovi si můžete přečíst [zde](#).

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)